

Praha-Žižkov, 23. 6. 2019
P. Jareš

Udělejte si přátele

Ž 49
L 16, 1 – 13

Jako Ježíšovi učedníci se *do jisté míry* můžeme učit i od nevěřících. Například ten pán (Steve Jobs), díky kterému mnozí máme dotykové mobily a tablety, prý řekl: „ Být nejbohatším člověkem na hřbitově pro mě nic neznamená. Ale jít večer spát a říct, že jsem dnes udělal něco úžasného, to je pro mě důležité. “ V dnešním oddílu z evangelia nám Pán Ježíš bez obalu říká, že lidé bezbožní spolu navzájem jednají rozumněji, než lidé Boží. Jistě tomu tak není vždy, ale často to tak bývá. Nevěřící jdou mnohdy za svými pozemskými cíli prozíravěji než my věřící za cíli nebeskými. A v jejich prozíravosti jim často bývá mnohem jasnější než nám, jak důležité pro úspěch jsou dobré vztahy s ostatními, jak je důležité udělat si včas přátele. A právě k tomu nás zde Ježíš vybízí – abychom si zavčas udělali přátele – přátele pro věčnost.

Ježíš vypráví příběh o jednom správci hospodářství, kterého chtěl jeho pán propustit. Někdo tohoto člověka obvinil, že s majetkem svého pána špatně hospodaří – že ho promrhává. A tak mu jeho pán řekl, aby připravil závěrečné vyúčtování a sdělil mu, že už nadále nebude dělat správce. Správce nechtěl být kopáčem ani žebrákem. Chtěl zase sloužit v nějakém domě. Proto dokud měl ještě svou správcovskou pravomoc, snížil dluhy dlužníků svého pána. Tím si samozřejmě chtěl získat jejich přízeň, aby ho pak třeba zaměstnali. Pozoruhodné je, že jeho pán ho za to pochválil. Někteří mají za to, že dlužné částky byly možná nadsazené a že správce nechal dlužníky napsat částky skutečné. A proto ho prý pán pochválil. Ježíš však o tomto nemluví. Jako důvod pochvaly se uvádí pouze správcova prozíravost (dosl.: „ že rozumně / chytře / učinil ... “ – verš 8). Vzhledem k tomu, o co mu šlo, se zachoval rozumně. Počítal s tím, že jeho správcovství brzy skončí. A počítal s tím, že do dalšího hospodářství se může dostat jen za pomoci přátel. A právě k tomuto jeho chování přidává Pán Ježíš svoji poznámku / komentář, že „ *synové tohoto světa jsou vůči sobě navzájem prozíravější, než synové světla.* “ (L 16, 8 ČEP). Lidé bezbožní jsou ve svém chování vůči sobě navzájem často rozumnější, než jsou učedníci Ježíše Krista vůči ostatním učedníkům. Jak už bylo řečeno, nevěřící možná často lépe než my věřící chápou význam dobrých přátelských vztahů pro úspěšný život.

Pán Ježíš zde ovšem nemyslí na úspěch v tomto světě, nýbrž ve světě budoucím – v Božím království. A také si máme vzít příklad jen z prozíravosti onoho správce, nikoli z jeho nepoctivosti. Dokud měl právo disponovat majetkem svého pána, použil tento majetek k tomu, aby si udělal přátele. I my si máme

udělat přátele za pomoci majetku. Ve verši 9 máme doslova tuto výzvu: „ ... *udělejte si přátele z mamonu nespravedlnosti* ... “ S nespravedlností tu Ježíš majetek spojil možná proto, že majetek bývá stejně nestálý a nespolehlivý, jako byl správce z příběhu. Ten je ve verši 8 také doslova nazván „ *správce nespravedlnosti* “ (tedy „ nespravedlivý, nepoctivý správce “). Nemůžeme se na svůj majetek spolehnout – je nejistý a pomíjivý. Můžeme ho ale použít k tomu, abychom jím pomohli potřebným, zejména bratřím a sestrám v Kristu. Dokud máme možnost s naším majetkem nakládat, můžeme jim prokázat lásku. Samozřejmě si nemůžeme žádnými dobročinnými dary koupit nebe. Vždyť: „ *Výkupné za lidský život je tak velké, že se každý musí provždy zřici toho, že by natrvalo, neustále žil a nedočkal se zkázy.* “ (Ž 49, 9 – 10 ČEP) Skutečná víra v Krista se však projevuje dobrými skutky. A mezi tyto skutky patří i finanční a hmotná pomoc lidem v nouzi (Jk 2, 14 – 17; 1J 3, 16 – 18). Jsou to skutky, které pro nás Bůh připravil (Ef 2, 10). Příležitosti k budování vztahů s ostatními věřícími. Na věčnosti nebude mít žádnou cenu to, kolik jsme vydělali. Velice vzácné však bude to, kolik z našich vydání bylo projevem lásky k Bohu a k bližním. Jednou tak jistě sami na sobě poznáme pravdivost přísloví: „ *Hospodinu půjčuje, kdo se nad nuzným smilovává, on mu odplatí jeho dobročinnost.* “ (Př 19, 17 ČEP)

Ježíšova další slova vyznívají tak, jakoby věrné zacházení s naším pozemským majetkem bylo nezbytnou průpravou pro odpovědné zacházení s věcmi duchovními. Pozemský majetek je onou nejmenší věcí, kterou Ježíš staví do protikladu k velké, což jsou duchovní poklady – evangelium, věčný život, veškeré duchovní požehnání v Kristu. To je to pravé bohatství! S ním staví Ježíš do kontrastu nespravedlivý majetek. Je to náš nynější majetek, který vlastně není náš. Je nám pouze na určitou dobu svěřen. Máme ho věrně užívat ke slávě Boží. Máme ho užívat ke konkrétním projevům lásky k lidem, zejména bratřím a sestrám. To je dobrá průprava k tomu, abychom mohli dobře užívat to, co nám v Kristu patří navěky, co je opravdu naše – Boží království. To je naše dědictví v nebesích. „ *Ukládejte si poklady v nebi, kde je není ničímol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou.* “ (Mt 6, 20 ČEP)

Kristus nás učí, že není možné žít zároveň pro majetek i pro Boha, stejně jako nelze sloužit dvěma pánům. Pokud nemáme upadat do léčky služby majetku, pak je třeba, abychom byli duchovně prozíraví. Používejme tedy svůj majetek k tomu, abychom si včas udělali věčné přátele. Kdo právě nyní potřebuje naši pomoc?